

מתוך: איך לאהוב ילד – בית יתומים

מאת: יאנוש קורצ'אק, כתבים כרך א', עמ' 224-227
תרגום: אורי אורלב

בית דין חברי

אם אני מקדיש מקום רב, בלי שום פרופורציה, לבית הדין – אני עושה זאת מתוך הכרה שבית הדין עשוי להוות חוליה שתוליך למתן זכות שווה לילד, תוליך לקונטיטוציה, תחייב לפרסם את הצהרת זכויות הילד. לילד זכות לטיפול רציני ועיון צודק בענייניו. עד כה הכל היה תלוי ברצונו הטוב של המחנך, במצב רוחו הטוב או הרע. לילד לא הייתה זכות למחות. יש לשים קץ לעריצות.

ספר חוקים

אם מישהו עושה משהו רע, הטוב ביותר זה לסלוח לו. אם עשה משהו רע כי לא ידע, הרי כעת הוא כבר יודע. אם עשה משהו רע בשוגג, בעתיד יהיה זהיר יותר. אם הוא עשה משהו רע כיוון שקשה לו להתרגל, ישתדל בעתיד. אם עשה משהו רע כי פיתו אותו, מעכשיו והלאה לא יקשיב.

אם מישהו עושה משהו רע, הטוב ביותר זה לסלוח לו, לחכות, עד שיתקן את דרכו.

אבל בית המשפט חייב להגן על השקטים, שלא ייגרם להם עוול על ידי הדחפנים והטרדנים; בית המשפט חייב להגן על החלשים כדי שהחזקים לא יקומו להציק להם; בית המשפט חייב להגן על המצפוניים והחרוצים, כדי שהרשלנים והעצלנים לא יפריעו להם; בית המשפט חייב לדאוג שיהיה סדר, כי אי הסדר פוגע בעיקר באנשים טובים, שקטים ובעלי מצפון.

בית המשפט איננו צדק, אבל שומה עליו לשאוף לצדק; בית המשפט איננו אמת, אבל הוא מחפש אחר האמת.

השופטים עשויים לטעות. השופטים עשויים להעניש על מעשים שהם עצמם עושים, לומר שרע המעשה שגם הם עצמם עושים.

אבל קלון הוא אם שופט מוציא, בודעין, פסק דין שיקרי.

טיפול באנשים

אנשים שונים נמצאים ביחד. זה קטן, ההוא גדול; אחד חזק, שני חלש; זה חכם, ההוא פחות; אחד שמח, שני עצוב; אחד בריא, לשני כואב משהו. בית המשפט דואג שהגדול לא יזיק לקטן, ושהקטן לא יפריע למבוגר ממנו. שהחכם לא ינצל ולא ילעג לטיפש ממנו. שהנוטה לריב לא יציק, אבל גם שלא יתגררו בו. שהשמח לא ישמיע בדיחות אוויליות על חשבון העצובים.

בית המשפט חייב לדאוג שלכל אחד יהיה מה שנחוץ לו, שלא יהיו אומללים וזעופים.

בית המשפט יכול לסלוח, אבל יכול גם לומר שמישהו נהג לא נכון, רע, רע מאוד.

